

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.160 van 18 februari 2009
in de zaak RvV XII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 5 december 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster diende, bij aangetekende brief van 3 juli 2008, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. Op 27 oktober 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard werd.

Deze beslissing, die verzoekster op 7 november 2008 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : Artikel 7, § 1, (2° en 3°) van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van “een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet” en van “enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk” met betrekking tot deze ziekte.

Hetzelfde Artikel 7, § 2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart “indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd”. Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van Art 7, § 2, van het KB van 17/05/07.

Uit de beschikbare medische attesten kan niet afgeleid worden wat de precieze medicamenteuze behandeling is. Er wordt een ‘conservatieve’ behandeling voorgesteld, waaruit noch de precieze aard noch de behandelingsduur van deze therapie kan afgeleid worden. Ook stelt de behandelende arts verder dat regelmatige opvolging door een specialist noodzakelijk is en dat de nabijheid van een ziekenhuis met mogelijkheid tot opname op een gespecialiseerde afdeling noodzakelijk is. Nochtans blijkt nergens uit de voorgelegde medische attesten dat betrokkene momenteel ook daadwerkelijk door een specialist opgevolgd wordt. Er dient opgemerkt te worden dat voor de medische problemen, de meest recente beschikbare medische gegevens dateren van mei 2008 (m.a.w. 5 maanden geleden) en dat sindsdien door de betrokkene ook geen aanvullende medische gegevens ter beschikking gesteld werden waaruit zou blijken dat een bijkomende noodzaak tot investigatie en/of een specifieke noodzakelijke (actuele en/of voorziene) medische behandeling en/of medische opvolging zou blijken.

Verder stelt de behandelende arts nog dat betrokkene een slechte levensverwachting heeft, in beperkte mate een normaal leven kan leiden, zich niet kan verplaatsen, niet kan reizen naar het land van herkomst (owv gevaar; dit is evenwel geen medisch gegeven) of een lange reis kan verdragen en dat de permanente aanwezigheid van familie noodzakelijk is in verband met eventuele complicaties. Dit is echter moeilijk in overeenstemming te brengen met de genoemde “behandeling”. Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.(…)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. De rechtspleging.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen standpunt dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Gegrondheid van het beroep.

3.1. In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 7, §§1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 licht verzoekster toe dat zij bij haar aanvraag drie medische attesten van haar behandelende geneesheer heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij lijdt aan een reeks medische en psychische aandoeningen die van die aard zijn dat zij niet in staat is om te reizen en dat een terugkeer naar het herkomstland een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit. Verzoekster betoogt dat in de medische attesten een beschrijving wordt gegeven van de aard en de behandelingsduur van de gevolgde therapie. Zij stelt dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, door te oordelen dat uit de voorgelegde medische attesten niet kan worden afgeleid welke de precieze aard en de behandelingsduur van de door haar gevolgde therapie zou zijn, ten onrechte haar aanvraag onontvankelijk heeft verklaard.

Verweerder werpt op dat de vreemdeling die een aanvraag indient om, overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf gemachtigd te worden alle nuttige inlichtingen inzake zijn ziekte dient over te maken en dat de door verzoekster aangeleverde medische attesten niet van aard zijn dat zij duidelijkheid verschaffen omtrent de precieze gezondheidstoestand of de psychische problematiek van verzoekster, noch over de behandelingen of therapieën die zij dient te ondergaan. Verweerder benadrukt tevens dat onduidelijke of onvolledige medische attesten dienen te worden bestempeld als onvoldoende om een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingen-wet mogelijk te maken.

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

– de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

– de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.”

Artikel 7, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 bepaalt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven. (...).”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster in haar aanvraag om op medische gronden tot een verblijf gemachtigd te worden melding maakte van haar feitelijke verblijfplaats in België en zij bij deze aanvraag een afschrift van haar paspoort en drie medische attesten van 7 mei 2008, waaronder één gedetailleerd medisch attest, voegde. In de voorgelegde attesten stelt een dokter in de algemene geneeskunde dat verzoekster lijdt aan posttraumatische hypertensie, posttraumatische rugklachten met uitstraling naar de benen en recidiverende aanvallen van duizeligheid en daarnaast diverse psychische klachten heeft. De arts die de medische getuigschriften heeft opgesteld, geeft verder aan dat de huidige behandeling van verzoekster, via conservatieve therapie, nog niet heeft geleid tot een verbetering van haar toestand en dat het risico bestaat op parese, paralyse en acute psychose. Hij stelt tevens dat verzoekster niet kan reizen en dat, gelet op de mogelijke complicaties, de aanwezigheid en de zorg van familieleden noodzakelijk is. De stelling van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dat verzoekster nagelaten heeft de nuttige inlichtingen aangaande haar ziekte over te maken, vindt derhalve geen steun in het administratief dossier. Door verder de inhoud van de voorgelegde medische attesten te beoordelen en de ingeroepen medische problematiek te bespreken beperkt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid zijn onderzoek niet tot de ontvankelijkheid van de aanvraag van verzoekster, maar neemt hij een standpunt in over de gegrondheid van deze aanvraag en miskent hij hierbij de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingen-wet. De appreciatie van de aangevoerde medische problematiek, inclusief de beoordeling van de actualiteitswaarde van de medische gegevens, de nood aan een medicamenteuze behandeling en de vereiste beschikbare medische ondersteuning en medische faciliteiten, komt immers, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer. Enkel deze ambtenaar-geneesheer kan de medische attesten inhoudelijk beoordelen en - indien de medische situatie van de aanvrager onvoldoende duidelijk blijkt uit de overgemaakte medische attesten - een aanvullend onderzoek (laten) doorvoeren (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 35*). In casu werd de bestreden beslissing echter genomen zonder dat het advies van de ambtenaar-geneesheer werd ingewonnen.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 werden geschonden.

Verzoekster heeft een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

3.2. Aangezien een aangevoerd middel tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen, noch van de andere middelen van het verzoekschrift.

3.3. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.